

# Agentura Čuk a Gek, odhalená Koudelkou...

## Zbořil vidí dějiny ve fázi frašky

- editor007 | 2. dubna 2024

**ČESKO: ROZJEZD ZDEŇKA ZBOŘILA** Historka BIS o rádiu, už zaniklém, které rozloží Evropskou unii je podle Zdeňka Zbořila velmi nedůvěryhodná. Ale zaujalo jej, jak v tomto příběhu okamžitě rozpoznala vlivovou operaci komisařka Jourová. „Domnívám se, že je jednou z významných organizátorek vlivových struktur a agentur v EU, kterým přiděluje z fondů EK miliony eur. Ví tedy, jak se to dělá,” poznamenává politolog.

**Pane doktore, před Velikonocemi otrásla Českou republikou zpráva o organizaci Voice of Europe. Mělo jít o zpravodajský server placený proruským miliardářem Viktorem Medvedčukem. Operovat měl z Prahy. Současně mělo jít o vlivovou síť, která měla distribuovat ruské peníze. Celé to měla odhalit BIS. Působí na vás dané informace věrohodně?**

Domnívám se, že bychom při svých současných znalostech celé věci mohli mluvit spíše o „vlivovém zpravodajství“, jehož producenti jsou různí. Už jenom proto, že první informace máme jen z krátkého prohlášení generála Koudelky. To je jen informace o textu, který má prý více než 300 stran. Něco z tohoto zákulisí se objevilo v Deníku N, na Novinkách, v Seznamu.cz a v německém Der Spiegelu.

Údajně je ale původně centrem rafinované celoevropské sítě agentů, kteří měli změnit názory voličů v celé Evropě před evropskými volbami, v Nizozemsku. A šířiteli snad smyšlených zpráv byli nejméně dva ruští agenti a jedna agentura The Voice of Europe, která mezitím zanikla. Ostatní zpřísahanci nemohou být z nejrůznějších důvodů jmenováni, a tak je tomu zase jen jako okolo českých Vrbetic.

Záhadní Čuk a Gek, jejichž jména se dají těžko ověřit, ale základní premisou je, že je něco spojuje s prezidentem RF Vladimírem Putinem. Tím, kterého i nejvyšší hodnostář SRN považuje za zločince. Na tuto konstrukci se dají zavěsit další jména.

Z českého prostředí se vylosovala jména Václav Klaus, Cyril Svoboda a Jindřich Rajchl, z německého zřejmě rafinovaný politik českého původu Petr Bystron. Snad jenom překvapilo, že na novém seznamu není Andrej Babiš.

Evropská komisařka Jourová přispěchala s až nezvykle rychlou reakcí a názorem, že ruská vlivová agentura chtěla prostřednictvím zřejmě placených článků a veřejných vystoupení rozvrátit nejen předvolební situaci v EU, ale i samotnou Evropskou unii. O tom budou asi detailní data ukrytá na zbývajících 297 stranách zprávy BIS. Snad je dokonce podepsaná jejím ředitelem, ale to zatím ještě nevíme.

Celý tento informační konstrukt působí, jak říkáte, velmi nevěrohodně. Ale já bych důvěřoval názoru paní Věry Jourové. Snažím se ověřit a budu se snažit doplnit si svůj názor o její další poznatky, protože se domnívám, že je jednou z významných organizátorek vlivových struktur a agentur v EU, kterým přiděluje z fondů EK miliony eur. Ví tedy, jak se to dělá, a nedělejme si iluze, že technologie práce těchto v jejím případě dotovaných neziskových organizací se od těch ruských příliš liší.

Cíle mají sice odlišné, ale vůli stejnou.

**Provládní čeští politici a další činitelé informací přivítali se slovy, že se konečně „ukázalo,**

## **že proruské názory jsou v ČR placené“. Bude nyní každý, kdo pochybuje o vládní linii stran Ukrajiny, označen za placeného ruského agenta?**

Už jednou jsme si řekli, že ta naše „cesta na Západ“ bude nejen dlouhá, jak se zpívalo v jednom trampském protest songu, a že už se zdá být „zarostlá travou“. Nyní se ještě dozvídáme, že má nejen různé zatačky, ale i odbočky, a jedna z nich vede dokonce přes Ukrajinu. Je to jednoduché. Jak říká klasik – dějiny se opakují – jednou jako tragédie, podruhé jako fraška. Nevím, zda je tomu tak i v tomto případě, ale mám stále naléhavější dojem, že už to začíná být stále častěji tragikomedie.

Možná by dokonce bylo zajímavé vědět, kolik se za ty „proruské“ názory platí a zda už by nebylo vhodné napsat po vzoru pátera Koniáše nějaký „Klíč kacírské bludy k rozeznávání otvírající“. Od jeho vydání zanedlouho uběhne skoro 400 let a nebylo by to pořídit si ho ani tak namáhavé jako tehdy. Dnes je to otázka několika kliknutí na PC anebo zadání pro jakéhokoliv „umělého neinteligenta“. Těch v pověstném bruselském Babylonu je jistě ještě víc než u nás doma.

**Svět se každopádně točí dál bez ohledu na odhalení BIS. Americký miliardář Elon Musk varoval Ukrajinu, že má dosáhnout dohody s Ruskem o ukončení války, protože tímto tempem přijde o přístav Oděsu. Co znamená, když taková globální osobnost podpoří názory, které jsou u nás považovány za „proruské“?**

Vypadá to, že nejen česká média, ale i politici a agenti všech možných „inteligentních služeb“ mají v české kotlině zpoždění za docela běžným konzumním zpravodajstvím odkudkoliv. Nemusíme věřit paní exministřině Džamile Stehlíkové, že Vladimir Putin už několik let umírá, nebo dokonce zemřel ani že Miloš Zeman je už dávno nemohoucí. Dokonce jsme už dávno obrněni před anonymním obrazovým zpravodajstvím, kterými nás na území střední Evropy zásobovaly až donedávna téměř všechny TV.

Neidentifikovatelné záběry z front měly vytvářet dojem, že naše zbraně stále slavně vítězí. Ale obrazové zprávy o veselých obyvatelích Kyjeva, kteří se fotografovali vedle Krymského mostu poškozeného diverzní akcí, už byly nahrazeny dětmi, starci a stařenkami, které se skrývají v krytech před raketovými útoky. Ty jsou však, alespoň podle českého zpravodajství, ve své valné většině neúspěšné. V posledních dnech zřejmě sílí intenzita ruských útoků na vybrané oblasti Ukrajiny, ale i naši největší TV stratégové přišli na to, že cílem bojů se mohou stát Charkov a Oděsa.

Není to nic tajemného, jsou to místa na mapách všech možných historických vojenských štábů a asi budeme muset buď přehodnotit zpravodajství z Ukrajiny, anebo dokonce vyškrtnout z dějin první a druhé světové války, kde a oč se vedly urputné boje. A to jen proto, že jsou to historicky vzniklá rozvíjející se politická a ekonomická centra. Když si uvědomíme, že už se nejedná o stepní válku, ale jak by řekl Petr Fiala, „jsme ve válce“ s celou Ruskou federací, musíme uznat, že tato dvě města jsou opět senzitivním cílem válečných operací, řekněme dnes, od nepaměti.

Pro jistotu bych ale přece jen informoval Elona Muska, že mu v Praze hrozí, že se dostane do hledáčku Deníku N a že by zde na něho, jak říká pražská mediální galerka, mohla spadnout klec.

**K zajímavému vývoji došlo v případě profesora Petra Druláka, který byl vyhozen z Ústavu mezinárodních vztahů, zřizovaného MZV ČR. Soud definitivně rozhodl, že Drulák byl vyhozen neprávem. Je to osobní prohra ministra zahraničí Lipavského a jeho kolegů? On totiž Drulák si také dovoluje o válce na Ukrajině myslet své.**

Petr Drulák je vzdělaný intelektuál, který přes své hluboké znalosti mezinárodní politiky a historie mezinárodních vztahů se neumí pohybovat po temných chodbách Černínského paláce. A dokonce neumí, řečeno cynicky, zahlédnout, jak se v České republice dělá politika. Nejen o Ukrajině, ale i o

tématech mezinárodní politiky bádá, přemýšlí a publikuje své názory, se kterými nemusejí někteří lidé na jeho úrovni souhlasit. Nevynáší apodiktické soudy, „nešíří informace“, ale předkládá své názory a výsledky svého studia k diskusi.

Zdůrazněme, otevřené diskusi, která předpokládá, že její jedna nebo druhá strana bude přesvědčena, nikoliv „poražena“. Pro pana MZV Lipavského je to v jeho mladé politické kariéře, po absolvování FSV UK v relativně nedávno době a jeho působení ve firmách, kde se vyžadovala dobrá angličtina, setkání s politickou vědou, a nikoliv jen politikou. A tak podle toho jedná. Mnoha lidem z akademického prostředí jsou názory Petra Druláka bližší než autoritativně-byrokratické chování Lipavského, ale to je věc názoru. Pan ministr při svém relativním mládí by ale už mohl vědět, že i ministři jsou jako ti Vodňanského maršálové. Přicházejí, odcházejí, kdo k ránu šel by spát.

**České hudební celebrity na předávání cen Anděl protestovaly proti jednání Izraele v Gaze. Čím to, že se zrodila taková „masová akce“? Snaží se čeští umělci vyrovnat svým západním kolegům? A je reálně proti čemu protestovat?**

Nedělejme si iluze o intelektuálním potenciálu a zásadách mravních, které jsou vlastní skupině osob, která sebe nazývá „umělci“. Tak jako se prali o místa u oken Pražského hradu v den zvolení prezidenta Pavla, tak se budou snažit být na pódiích a tribunách kdekoliv a kdykoliv jindy. V tom neznají ani bratra, ani sestry, a dokonce ani nevyhraněnost sexuální jim nepřekáží ve snaze být někde první. Okolo předávání těchto cen to nebylo jinak. Zase to byla jen příležitost být na obrazovce a na ní být tím nejviditelnějším.

Viděl jsem tuto promyšlenou, připravenou akci a nezdálo se mi, že by to bylo něco jiného, než co se naučili od Greta Thunbergové nebo vnučky senátora Drahoše plédující pro Friday for Future. Nebo Aňi Gaislerové, která se dokonce veřejně přiznala, že si chce udělat maturitu, vystudovat práva a Miloši Zemanovi ukázat, jak by si měl vykládat Ústavu České republiky. Možná že nějaké „imitace“ chování by v tomto případě nějaký psycholog objevil, ale myslím si, že šlo zejména o tu příležitost. I když v tak excitovaném prostředí udílení cen kulturním adolescentům je snadné přesvědčit sebe samotné, že stojí na straně spravedlnosti a lásky k bližnímu.

Zajímavé je, že podobně neprotestovali, když teroristické komando postřílelo přítomné na tanečním festivalu v Gaze anebo v podobném prostředí Crocus City Hall v Moskvě. Ale za vyjádření soucitu palestinským obětím trestní akce Izraele proti civilnímu obyvatelstvu v Gaze není možné přes vše, co jsme zde napsali, nepoděkovat. Snad jen, až bude příště, a nepochybuji, že bude, bylo by dobré zamyslet se i nad tím, čím k probouzení zloby a nenávisti přispíváme my sami.

**Zrodil se spor mezi ODS a STAN. Starostové v povolební euforii údajně dostali příslibeno, že smějí určit příštího českého eurokomisaře. A oni zvažují jméno profesorky Danuše Nerudové. Ta by ale v případě přijetí nabídky musela složit mandát europoslankyně, který velmi pravděpodobně nabude ve volbách do Evropského parlamentu. A Alexandr Vondra to kritizoval. Stejně jako to, že Nerudovou v Bruselu „nikdo nezná“, tudíž nedostane žádný pořádný resort. Jak tuto otázku rozřešit?**

Nedokážu být v takovém sporu nezaopatý. Jak říká dnes už v minulém termínu zvolený poslanec Evropského parlamentu generál Blaško, je to jen boj o „místo u krmelce“.

Tentokrát se nehraje jen o místo poslance, ale rovnou komisaře/komisařky. To znamená, že už o tom proběhla nějaká jednání nejenom v Praze a Brně, ale dokonce i někde v Bruselu jeho depandance. Pan Vondra i paní Nerudová jsou na veřejnosti viditelní a známí jako mimořádně ambiciózní arivisté, a tak můžeme argumentaci obou považovat za nepříliš nevážnou. Koneckonců, ono ani v těch evropských volbách nejde, jak říkal Josef Vissarionovič, o to, jak kdo volí, ale jak kdo sčítá hlasy.

Zřejmě to nakonec rozhodne a administrativní a organizační potíže nás nemusejí zajímat. Je to, jak říkají naše politické elity, už dávno ošetřeno. Možná by bylo zajímavé, kdyby se o místa v Bruselu losovalo. Byla by to alespoň zábava a volebních triků by ubylo. Ne že by se nedalo něco vymyslet, ale bylo by to obtížnější. Určitě by to nedopadlo hůř než při soupeření těchto ambiciózních jednotlivců, jejich rodin a dnes už i celých klanů.

**Stala se mimořádná tragédie ve Fakultní nemocnici Bulovka: pacientce byl omylem proveden potrat. Lze mluvit o selhání jednotlivce, nebo je to důkaz systémového šlendriánu v českém zdravotnictví? Jeho pověsti to rozhodně nepřidá.**

V naší rodině byla situace s narozenou dcerou, která zemřela za situace, která byla v našem okolí považována za šlendrián. Teprve časem jsme pochopili, že tam, kde se jedná o otázky života a smrti, není třeba vynášet unáhlené soudy. Jeden případ lidského omylu bychom neměli zobecňovat a mluvit o kolapsu českého zdravotnictví. Že ale dnes nepožívá tento obor lidské činnosti velké vážnosti, je skutečností.

Ale problém to není ani větší, ani menší než v jiných případech, ve kterých jde o vznik života a jeho třeba tragický konec. Dnešní společnost je víc bezohledná a cynická, než ji máme uchovanou ve vzpomínkách svých blízkých. Jak říká pan arcibiskup Graubner, k lidskému životu ale patří nejenom odpírání zlu a hledání lásky k bližnímu. Ale také odpuštění a hledání útěchy u druhých i v sobě samých.

[ZDROJ](#)